Titanik-hymni.

Andante.

mf

Lä-he-nen, Ju-ma-la, Nyt Si-nu a,

f

Hä - tä - ni ah-dis-taa Jo mi-nu a.

f *ff*

Niin soi mun lau - lu - ni Ja hä - tä huu - to - ni:

p

Lä-he-nen, Ju-ma-la, Nyt Si-nu a.

Toiwiotielläni
On waloni
Pimennyt yltänään,
Oon yksinän'.
Sun luonas', Isäni,
On rukoukseni:
Lähenen, Jumala,
Nyt Sinua.

Johdata tielläsi
Mua kotiisi,
Opeta ottamaan
Mitä Sulta saan.
Hädässä lohduta,
Luoksesi taluta.
Lähenen, Jumala,
Nyt Sinua.

Maailman tomusta
Ja waiwoista,
Kun kutsut kotiisi
Sun luoksesi,
Niin siellä laulelen
Seurassa pyhien:
Lähenen, Jumala,
Nyt Sinua.

Lunastettu Suomen Kanttoriurkuriliiton sävellyskilpailussa 1947.

Joululaulu

Ellida Erling

Herman Kantola

p

1. Oi kuu-le lap-su-kai-nen, taas jou-lun kel-lot soi! Ne
2. Ja e teen-päinkin vie-lä hän suo-jaa, aut-taa ain; niin
3. Oi jou-lu-lah-ja kal-lein, sä Va-pah ta-jam-me, kaikk'

toi-von rin-ta-ham-me, ja kii-tos-lau-lun toi. Oi,
ei nyt e pä toi vo saa si jaa rin-nas-sain! Oi,
kii-tos-lau-le lom-me nyt soi-koot Si-nul-le! Me

mf

tä hän as-ti Her-ra, on mei-tä aut-ta nut, on
mik-si mur-he-mie-lin nyt juh-laa viet-täi-si, kun
köy-hät lap-set käym-me sun hel mas tur-vi hin. Oi

dim. *p*

mei-tä sii-vil län-sä vaa rois-sa var-jel lut.
lah-ja ih-meen suu-ri myös kuu-luu mul-le ki!
siu-naa, Jee-sus hy-vä, taas jou-lu tä-mä kin!

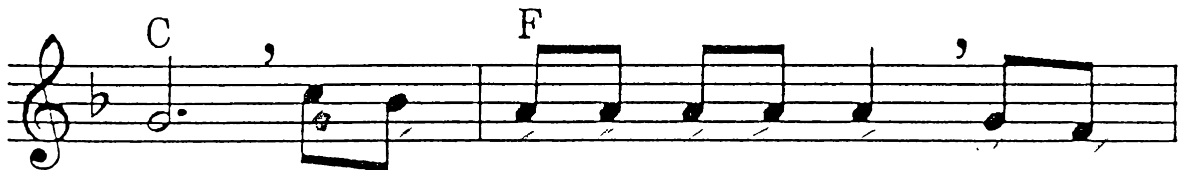
Kynttilänpäivä

Afrikkalainen

19

2. Vanha, vanha Simeon
jälleen temppelissä on,
tapaa siellä Marian ja Joosefin.
Lupauksen täyttyvän
vanhus tuntee. Siksi hän
ottaa Jeesus-lapsen syliinsä.

3. Pienokainen sylissään
Simeon käy kiittämään:
"Nyt on Vapahtaja tullut maailmaan.
Annat mulle rauhasi,
päästät minut lepoosi.
Olen saanut nähdä Messiaan."

4. Aivan niin kuin Simeon
kristikunta saanut on
varman lupauksen Herran tulosta.
Aikaa emme arvaakaan,
mutta kirkkaudessaan
Jeesus saapuva on uudestaan.

Kaarina Virtanen

ITSENÄISYYSPÄIVÄ HAUKIVUORELLA

6.12.1998

Klo 10.00	*Jumalanpalvelus kirkossa*
Klo 11.00	*Kunniakäynti sankarihaudoilla*
Klo 11.30	*Kahvitarjoilu yläasteen ruokalassa*
Klo 12.00	*Juhla yläaste/lukion juhlasalissa*

TERVETULOA!

Haukivuoren kunta *Haukivuoren seurakunta*
Paikalliset järjestöt

LIPPULAULU

Siniristilippumme,
sulle käsin vannomme sydämin:
Sinun puolestas' elää ja kuolla
on halumme korkehin.
Kuin taivas ja hanki Suomen
ovat värisi puhtahat.
Sinä hulmullas' mielemme nostat
ja kotimme korotat

Isät, veljet verellään
vihki sinut viiriksi vapaan maan.
Ilomiellä sun jäljessäs' käymme
teit' isäin astumaan.
Sun on kunnias' kunniaamme,
sinun voimasi voimamme on.
Sinun kanssasi onnemme jaamme
ja iskut kohtalon.

Siniristilippumme,
sulle valan vannomme kallehin:
Sinun puolestas' elää ja kuolla
on halumme korkehin.

MAAMME

Oi maamme, Suomi, synnyinmaa,
soi, sana kultainen!
Ei laaksoa, ei kukkulaa, ei vettä
rantaa rakkaampaa kuin kotimaa
tää pohjoinen
maa kallis isien.

Sun kukoistukses kuorestaan kerrankin
puhkeaa;
viel' lempemme saa nousemaan sun toivos,
riemus loistossaan, ja kerran laulus,
synnyinmaa,
korkeimman kaiun saa.

АНГЕЛ

1\. По небу в полуночи Ангел летел.
И тихую песню он пел.
И месяц, и звезды, и тучи толпой
Внимали той песне святой.

Он пел о блаженстве безгрешных духов
Под кущами райских садов.
О Боге Великом он пел, и хвала
Его не притворна была.

2\. Он душу младую в объятиях нес
Для мира печали и слез.
И звук его песни в душе молодой
Остался — без слов, но живой

И долго на свете томилась она,
Желаньем чудесным полна,
И звуков небес заменить не могли
Ей скучные песни земли.

М.Ю.Лермонтов

1\. По не - бу в по - лу - но - чи Ан - гел ле -
Он пел о бла - жен - стве без - греш - ных ду -

тел и ти - ху - ю пес - ню он пел. И
хов под ку - ща - ми рай - ских са - дов. О

ме - сяц, и звёз - ды, и ту - чи тол - пой вни -
Бо - ге Ве - ли - ком он пел и хва - ла е -

ма - ли той пес - не свя - той.
го не - при - твор - на бы - ла.

NAMIBIALAINEN RAUHANRUKOUS NAMIBIANSK FREDSBÖN

P.Ph. Bliss

1. I- sä Ju- ma la, nyt kat- so maamme puoleen
Ta-te Ka-lun-ga Tal' o - shigwana she-tu
2. Vår Fa-der och Gud, se till vårt folk i mildhet

silmin sääliväisin Herra, ar-mah-da mei-tä
ne-ho lyolu-ke-no Omuwa , tu si-lo-hen-da
Hör oss,när vi ropar: Förbarma dig, o Her-re

2. Isä, täällä on
niin paljon väkivaltaa,
paljon taisteluita.
Herra, armahda meitä.

3. Isä, tiedät sen:
maan kansain katseen alla
emme paljon paina.
Herra, armahda meitä.

4. Isä, pyyhi pois
maanpiirin syntivelka.
Poista tuomiomme.
Herra, armahda meitä.

5. Isä, tyynnytä
jo riidat kaikkialta.
Anna rauha meille.
Herra, armahda meitä.

suom. Aune Hirvonen
muk. Anna-Maija Raittila

2. Mevi ndi lyetu
Malukodhi tu ga na
Mbinzi oya tika.
Omuwa, tu silohenda.

3. Tate, u tu shi
Otsé aadhinwa lela
Mokati kiigwana.
Omuwa, tu silohenda.

4. Tate, dhimapo
Mayonagulo getu
Twa yono kungoye.
Omuwa, tu silohenda.

5. Tate, lotitha
iihuna mevi lyetu
Nkugo yetu uva.
Omuwa, tu silohenda.

Helena Shuuladu
Namibia

VAIN YKSIN JEESUS

Vain yksin Jeesus, Hän mulle riittävi,
Vain Hänen luonaan tyyntyy syömmeni.
Vain luona ristin hiljaa vartoen
Saan kaiken Hältä, mä mitä tarvitsen.
Vain luona ristin hiljaa vartoen
Saan kaiken Hältä, mä mitä tarvitsen.

Kuin virvatulten tuo liekki häilyvä
On täällä onnekkainkin elämä.
Pois rientää hetket onnen päivien;
Vain Jeesus antaa voi onnen ainaisen.
Pois rientää hetket onnen päivien;
Vain Jeesus antaa voi onnen ainaisen.

Vain Jeesus riittää, kun kaiken peittää yö
Ja sydän tuskan täyttämänä lyö.
Kun kuljen kautta korven pimennon,
Vain Jeesus riittää, Hän yksin luonain on.
Kun kuljen kautta korven pimennon,
Vain Jeesus riittää, Hän yksin luonain on.

Vain Jeesus riittää, kun myrskyt raivoaa
Ja aallot uhkaa purren upottaa.
Oi auta, Herra! huudan tuskassain.
Hän tyyntää myrskyn, kun on mun purressain.
Oi auta, Herra! huudan tuskassain.
Hän tyyntää myrskyn, kun on mun purressain.

On luonain Jeesus, kun silmäin sulkeutuu
Ja päärlyportit mulle avautuu.
On luonain Hän, kun jätän tämän maan
Ja Isän kotiin mä muutan ihanaan.
On luonain Hän, kun jätän tämän maan
Ja Isän kotiin mä muutan ihanaan.

RUNO-JA LAULUSIKERMÄ INKERINSUOMALAISTEN KOHTALOISTA

Keveästi kehdot keinui
Ihanassa inkerissä.
Talven kylmä,hyinen henki
Kosketteli kotomaata
Vuosisatamme alussa
Kaikotessaan kevään tieltä.

Kolppanassa kasvatettiin
Opettajat oivalliset
Nousevalle nuorisolle
Heimon helmille hyväksi
Seminaarimme sorea
Teki työtä tarmokkaasti

Neidot Inkerin ihanat
Miehet kaikki mieltä myöten
Perheet ehjät onnelliset
Lapset omat laatuisimmat
Kirkot sorjat sanalliset
Veisuu vahvaa voimallista

Sanan siemen saarnattihin
Kerkeästi kylvettihin
Sieluihin surevan kansan
Vaiheiden vastaisten varalle
KESÄ KOITTI KOTOMAALLE

Alkoi inha idän syksy
Vaikeat nuo vainovuodet
Särki kodit,perheet pirstoi
Tappoi papit,kirkot sulki
Suomen kieli kiellettihin
Kouluistamme kokonansa.

Onni kävi oikukkaaksi
Rauha ratkes liitoksista.
Sotaa maille soitettihin
Pakoon piti perheen päästä
Suomen maahan soudettihin
Laivaan kaikki lastatttihin.

Suomen maa oli sodassa
Miehet kaikki miekkasilla
Inkerist tuli apua
Työtä tehtiin tarmokkaasti
Ahkerasti aherreltiin
Vaikka vieraan kartanolla.

Itä inkui ilkeästi
Kauheasti kaakko karjui
Pohjoinen paloi poroksi
Saksalaista saatettaissa
Säilyi suomemme sorea
itsenäinen isänmaamme
Uhrin ankaran avulla
KOko kansaa koetelleen.

Kansa Inkerin ikävöi
Kotimaataan kaipaeli
Rauhan työhön raatamahan
Lupauksiin luotettihin
Siksi matkaa joudutettiin
Ohi vietiin Inkeristä
Kauhealle korpimaalle

Murhe mieltä muistuttelee
Kärsimys kovaosaista:
Pura parkus paperille
Riipoittele rivilöille!
Mistä sanat mä saisin
Lauseenlatvan löytäisinö
Tuskan tuiman tulkinnaksi
Kivun julman julkaisuksi?

Ei ääni voi älytä
riitä sanat saattelemaan
Esiin tuomaan tummaa tuskaa
Poven polttoa pahinta.

Inkerist on itkut mulla.
Heimo hyljätty hajalla
Siperiaan siirrätelty
Muille maille muutettuna
Vankileireistä valitus
Pakkosiirron pakotusta
Nälkää näki heimorukka
Pakkasta poloinen kansa.

Miehet nukkuu nurmen alla
Maammot maaemon sylissä
Odottaen oikeutta
Taivaiselta Tuomarilta
Armoo ainaisen Jumalan.

Pyhä siemen säilytettiin
Viroon viimein päästettihin
Karjalahan katselemaan
Kotomaata kaipailemaan

Ihanaiseen inkeriinsä
Pääsi monet kartanolle,
Jonka nuorena rakensit
Tasaiselle tanhualle.
Siihen puutarhan perustit,
Josta särvintä somasti
ruokatarpeita rutosti
Pöytähäsi pöyrittelit.

Pyhä siemen säilytettiin
Usko uuteen huomenehen
Johdatukseen Jumalamme.
Iloinen Inkerin kansa
Toivorikas,toimellinen
Kärsimysten kirkastama
Nuorisolle nousevalle
Vunukoille vierellänsä
Kertoo ajoist´entisistä.
Paljon vietiin Inkeriltä,
VAAN EI ARMOA JUMALAN
LUNASTAJAA LAUPIASTA
JOHDATUSTA KAIKKIVALLAN.

Ihana Inkerin kansa
Siunausta sulle toivon
Voimaa vastaisen varalle
Elon taistoon toivon säkeen
rohkeutta rintahasi
Riemua rikkahan elämän.

Kalevalainen sävel:Varjele vakainen Luoja.

Runon sepitti Antti Forsberg
73370 Säyneinen Suomi

Herra sinut siunatkohon

1 Herra sinut siunatkohon
kaikkivalta varjelkohon
näyttäköhön näköänsä
kasvot kohti kääntäköhön
olkoon taatta taivahinen
Suuri siunaja sukumme
Aina sulle armollinen
Laupias luoja ainoinen
Rauhassa rakentakohon
Tuokoon myrskyyn tyvenen
kautta voimansa väkevän
Suuren siunatun nimensä
Isän Pojan, Pyhän hengen
kaikkivallan vakaisen.

Pyhäaamu Herran temppelissä

KONSTA JYLHÄ
Sov. Markku Vuori

sa - naa - si taas kuu - le - maan. Kii ruh-dan mie-lin har-tain
lah - jas - ta pe - las -tuk - sen. Lau - la-maan y - lis - tys - tä,
soi - des - sa as - tel - la saan. Jee - sus Hän it - sę kut - sụu

huo - nee - seen Her - ran, hen-kes joh - to - a ru - koi - len vain.
kii - tos - ta Häl - le, ar - mons' suu - ri on syn - ti - sil - le.
sa - nan - sa ää - reen hen - kens' voi - mas - ta vir - kis - ty - mään.

f
Pai - kois - ta i - ha - nin, maan pääl - lä kal - le - hin Her - ra - ni
Am - moin jo i - sämme tääl - lä on kiit - tä - neet, hei - hin myös
Mi - nut - kin ker - ran vie - vä on i - ha - naan tai - vai - seen

lah - jak - si an - ta - ma on. Kii - tos-ta rie - mui - ten
mi - nä - kin liit - ty - ä saan. Jee - sus, sä kai - ken joh - dat
kir̩k - ko̩ - hon rak-kau - des - saan. Ko - ti on val-mi̩s-tet - tu̩

lap - se - si lau - laa, Her-ran kun-ni - aa u - rut pau haa.
siu-nauk-ses an - nat, voi-maks' lap-sil -les työ - hön, vai - vaan.
kai - kil - le, jot - ka ve-ren ar-moon vain tääl - lä tur - vaa.

Inkerin Kansalle

2.
Kirkkonsa nostaa jälleen voimahan
kellothan saaneet on jo soimahan
ja sanansa hän antaa kuulua
tuo aitovierille myös kutsua
taivaaseen
Hän sanallaan nyt teitä kaipailee

3.
Kuulkaatte kutsu teille nyt se soi
jolla on korvat kuulla tämän voi
on siinä ääni Isän rakkahan
kaikkien toivois Hän sen kuulevan
taivaaseen
Hän sanallaan nyt teitä kaipailee

4.
Kaikille jotka armoo anovat
sanat nää kalliit nyt jo kaikuvat
oi usko sisar veli anteeks vaan
on Herra uskollinen armossaan
taivaaseen
Hän sanallaan nyt teitä kaipailee

5.
Inkerin kansaa etsii Herra nyt
tähtensä teille on jo syttynyt
se taivahalta loistaa kirkkaana
totuuden sekä armon sanana
taivaaseen
Hän sanallaan nyt teitä kaipailee

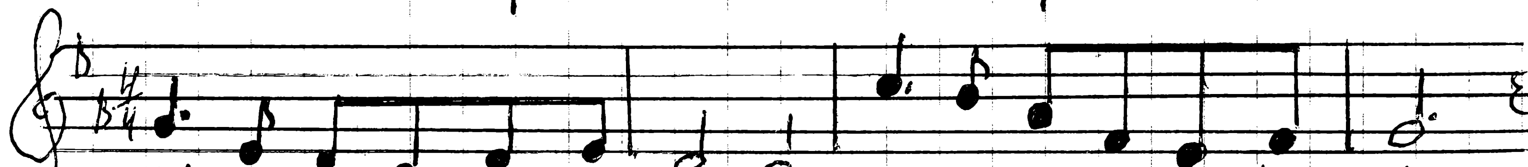
6.
Rukouksenne Herra kuullut on
antaa taas paistaa armonauringon
Hän synkimmätkin pilvet haihduttaa
ja murheelliset sielut lohduttaa
taivaaseen
Hän sanallaan nyt teitä kaipailee

7.
Kuoleman voitti Jeesus kuolollaan
uskolla saamme tämän omistaa
minunkin synnit kaikki maksoi Hän
siks armostaan saan ikielämän
TAIVAASSA
VOIN HÄNTÄ KIITTÄÄ KERRAN IÄTI

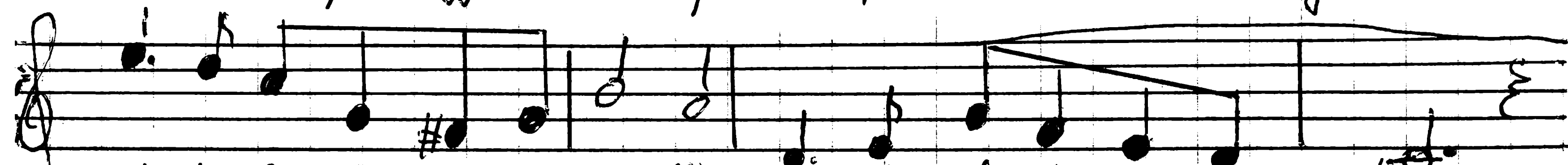
10.01.1989
Jaakko Kumpulainen

säv A. Huttunen
sov. Urho K.

Nyt on pelastuksen päivä.

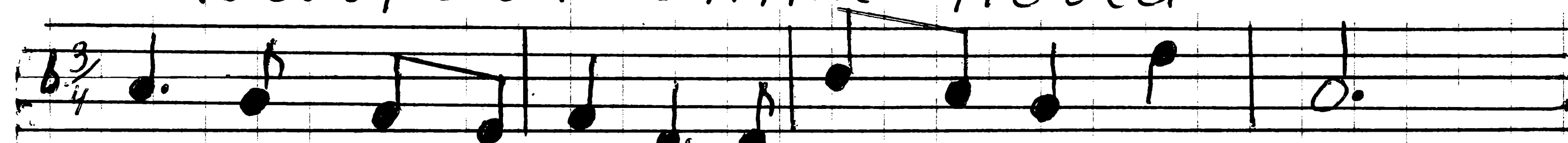

1. Nyt on pe-las-tuk-sen päi-vä, Nyt on ai-ka au-tuu-den,
2. Ris-tin ve-ren kaut-ta kul-kee, Tie nyt uu-teen e-lä-mään.
3. Ris-tin ve-ri syn-tis pois-taa, Rau-han on-nen sul-le tuo.
4. Koh-ta pääl-tyy ar-mon päi-vä, Tai vaan o-vi sul-je-taan.

Tot-te-le siis Her-ran ään-tä. Kän-tö i-ki-rak-kau-den.
Ar-mon kaut-ta si-teet au-kee Or-jat va-paaks pääs-te-tään
Ai-ka uu-si sil-loin koit-taa Kun sä saa-vut ris-tin luo.
Rien-nä en-nen kuin on myö-hä, Nyt kun su-a kut-su-taan.

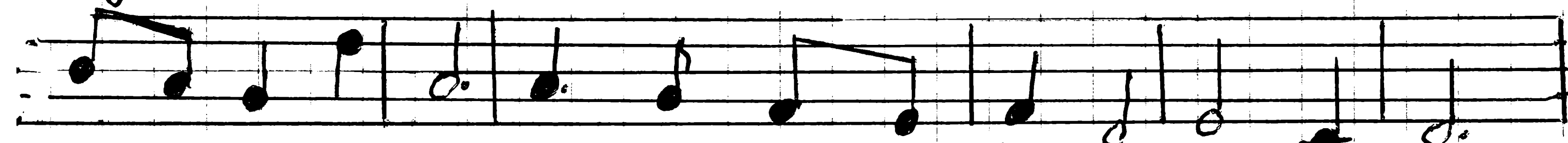
Kaipauksemme Herra

Kai-pau-sem-me, Her-ra, nyt täyt-tää sie-lum-me.

Hil-jai-suu-des-sam-me tu-le lä-he-le. An-na rak-ka-ut-ta,

an-na ar-mo-a. Mat-kal-lam-me lois-ta va-lo-na.

2. Kaipauksemme, Herra, nyt täyttää sielumme.
Turvattomuudessa tule lähelle, anna rohkeutta, anna uskoa
Matkallamme loista valona.

3. Kaipauksemme, Herra, nyt täyttää sielumme.
Ahdistuksessamme tule lähelle. Anna lohdutusta, anna iloa.
Matkallamme loista valona

4. Kaipauksemme, Herra, nyt täyttää sielumme
Rauhattomuudessa tule lähelle. Anna meille rauha, anna toivoa.
Matkallamme loista valona.

Ei kukaan niin alhalla kulje

1. Ei kukaan niin alhalla kulje
Niin yksin ei jäädä vois
Ettei Jeesuskin tulisi sinne
Missä ihminen vaikeroi.

2. Hän tuonelan syvyyteen astui
Kun menehtyi ristillään
Hänen vaatteensa verestä kastui
Repi pistävät piikit pään.

3 Vie alhaalle Herramme polku.
Se syntisen luokse vie
Missä hyljätty ihminen itkee
Missä ryövärin loppuu tie

4 Ei vältä hän kieltäjä kirjaa
Vaan rohkaisten luokse käy
Hänen silmissään rakkaus hohtaa
Eikä kostoa vihaa näy.

5. Niin alas ei ihminen vaivu
Niin paha ei olla voi
Ettei ristillä Jeesus
Häntä puhdaksi pestä voi

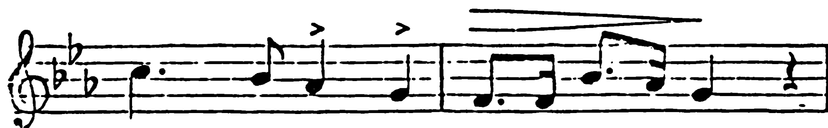
270. Nouse Inkeri.

Inkerin kansallislaulu.

M. Putro.

1. Nou - - - se, In-ke - ri, jo he - - - rää työ - - hön,
2. Ker - - - ran kai-kuu vie-lä kau - - - nis soit - - to

aa - - - mun koi jo sul - le hei - jastaa;
kaut - - - - ta kal - - li - - him-man syn-nyinmaan,

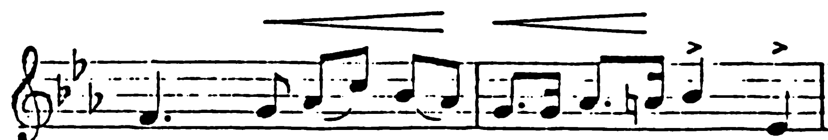
va - - - lo - a jo e - lä-mä - - si yö - - - hön
va - - - lon, va - - pa - - - - u - den om - pi voit- - - to.

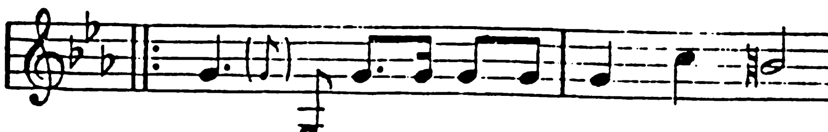
le - - - - - vi - ää, oi ar-mas synnyinmaa!
rie - - - - - mui-ten käy kan-sa lau-la-maan.

Väik - - - ky - en jo aa - - - - - mun sä - te-his - - - sä
Kuu - - - len kut-su-mus- - - - - - ta mie-lin in - - noin,

toi - - - - vo he - - rää, las - ten sy - dämis - - sä.
kai - - - - ku-aa - - - pi sil - loin täy-sin rin - noin:

Nou - - - se, In - ke - ri, jo lop - - puu yö,
Nou - - - se, In - ke - ri, sun lau - - lus soil

nou - - - - se, nou - - se, sun het - - kes lyö!
Nou - - - - se, päi - -väks jo vaih- - tuu koi!

(2:nen säk. P. Räikkönen.)

Ныне отпущаеши

Медленно

С. Рахманинов

С

А

ppp

ны – не от – пу – ща – е – ши

Т

соло

ны не от пу ща – е-ши ра ба Тво е-го, вла-

ра - ба Тво- е - го, вла -

ра - ба Тво - е - го, Вла -

ды – ко, по гла-го - лу

- ды - ко, по гла- го – лу

mf

Тво - е - му с ми – ром:

p

ны не от пу ща е-ши ра-ба Тво е - го вла -

p

Тво - е - му с ми - ром,

mf

я - ко ви-деста о – - мо – и

-ды — ко,

по гла — го — лу Тво — е — му,

спа-се — ни- е Тво — е,

mf е-же е-си

mf е-же е-си у-го-то-вал,

mf

у-го-то-вал f пред ли-цем ff всех лю-дей,

у-го-то-вал пред ли-цем всех лю-дей,

p свет mf во от-кро-ве-ни-е я-

p свет во от-кро-ве-ни-е я-

-зы — — ков

pp

и сла — ву лю-

pp

-зы — ков и сла- ву лю-

и славу

-дей тво — их

Из- ра — и-

p

лю-дей тво- их

Из-ра — и-

— ля.

— ля.

Многолетие

Мно - га - я ле — та, мно - га - я ле — та,

мно — га — я ле — та

„Тебе поем."

Чесноков.

С1
С2

А.

Те - бе по - ем те - бе бла-го-сла-вим

Те - бе бла-го-да - рим Гос - по - ди и

мо - - ли-ти - ся Бо-же наш мо - ли-

ти - ся Бо-же наш Бо - же наш Бо - же

Бо же наш

Коль славен

Слова М. ХЕРАСКОВА (1733 – 1807)

Д. БОРТНЯНСКИЙ

1. Коль сла-вен наш Гос-подь в Си-о-не, не мо-жет изъ-яс-нить я-зык: ве-лик Он в не-бе-сах на тро-не, в бы-лин-ках на зем-ле ве-лик! Вез-де Гос-подь, вез-де Ты сла-вен, в но-щи, во дни си-янь-ем ра-вен.

3. Ты солн-цем смерт-ных ос-ве-ща-ешь, Ты лю-бишь, Бо-же, нас, как чад; Ты нас тра-пе-зой на-сы-ща-ешь и зиж-дешь нам в Си-о-не град; Ты греш-ных, Бо-же, по-се-ща-ешь и пло-ти-ю Тво-ей пи-та-ешь.

4. О, Бо-же, во Тво-е се-ле-нье да вни-дут на-ши го-ло-са, и взы-дет на-ше у-ми-ле-нье к Те-бе, как ут-ре-ння ро-са! Те-бе в серд-цах ал-тарь пос-та-вим, Те-бя, Гос-подь, по-ем и сла-вим.

2 Тебя твой Агнец златорунной
В себе изображает нам;
Псалтырью мы десятострунной
Тебе приносим фимиам.
Прими от нас благодаренье,
Как благовонное куренье.

4. О, Боже, во Твое селенье
Да внидут наши голоса,
И взыдет наше умиленье
К Тебе, как утрення роса!
Тебе в сердцах алтарь поставим,
Тебя, Господь, поем и славим.

SOI, ISÄNMAA

san. Salli Savirina
Olavi Huima

säv. Oleg Romanov

Naisten Yhtye

Ei hidastellen

(C7) (F) Soi

SOI, In – ke – ri – maa mi-nun I – sä-ni-maa

I – Isän maa ——— maa

maa ————————

(1) Solisti

(F△) (Gm7) (C7)

1. Mi – kä voima viel In-ker-in
2. Mi – kä voima viel kan-samme
3. Mi – kä voima viel In-ke-rin

(F) (Dm7) (Am7) (E7) (A7) Yhtye (Gm7)

1. nos-ta sor-rosta tuha – sta havoi-tu – nen em – me
2. ko – koo vii-meiset rippeet on ha— ja – llan Isän-maan
3. pää-sää on kuin vimei-nen hen-gäh – dys jos sen

(C7) (F△) (Am7) (E7) (G7) (C7)

1. toi-voisi mitään kos-to-a vaan nousta kasvuun uu – del –
2. rakkkaus rakkaus vain on— teho-kas Moseksen voi- mal –
3. vä- häiset vesat-kin sää-styis se o-is Yuma-lan sei- nna –

Kuoro (2) (F) Yhtye (B♭) Isän – maa ——— (C7)

1. len.
2. la.
3. us.

SOI I – SÄÄN – MAA TÄMÄ PIE-NOI-NEN

(F) Syntymä-maa ——— (Eø) (A7) (Dm)

SYNTYMÄ – MAA KO – TI – MA – NI I – SÄN –

(Gm7) (B♭7) (E7) (A7) Aa (D7) (Gm) Ko – ti –

MAA – NI IN – KE – RI – MAA ——— KO – TI –

(C7) maa-ni (F) I – sän – (B♭) maa – ni (Gm7) minun Inke-ri – (C7) maa ——— (F)

MAA – NI I – SÄN – MAA – NI IN – KE – RI – MAA ———

90 – 80

"Herra on totisesti noussut ylös..."
Luuk.24:34.

1.Nyt Kristus voitti, voitti kuoleman! On ylösnoussut Herra haudastaan! Niin kansat kaikki Herran kunniaa jo kiitosmielin käyvät laulamaan.

2.Nyt Kristus voitti, voitti kuoleman! On tässä suurin ihme maailman, kun uskon kautta Herran Jeesuksen lahjaksi saamme ilon iäisen.

Hän noussut on! Hän noussut on!
Hän noussut on! Kuolleista noussut on!

Vladimir Kartunen 1997
suom. Leena Jokinen